

Teza: zawieszenie postępowania.

Zawiadomienie skarżącego o możliwości popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego, złożone do prokuratury, nie daje podstaw do zawieszenia postępowania dyscyplinarnego, w szczególności w przypadku utrzymania w mocy postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia.

WO-11/20

POSTANOWIENIE z dnia 22 czerwca 2020 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Magdalena Śnieguła /sprawozdawca/, SWSD Iwona Zielezińska Protokolant: Anna Kuchniak

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2020 r. na posiedzeniu sprawy zażalenia radcy prawnego L. J. na postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 25 lipca 2019 r. zapadłego w sprawie o sygn. akt DO 51/19 o oddaleniu wniosku L. J. o zawieszenie postępowania w sprawie radcy prawnego A. S.

postanawia:

oddalić zażalenie

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. postanowieniem z dnia 25 lipca 2019 r. sygn. akt 51/19 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 19 marca 2019r. w sprawie oznaczonej sygn. akt RD 103/19 o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie skargi radcy prawnego L. J. na radcę prawnego A. S.. Na posiedzeniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym dnia 25 lipca 2019 r. skarżący L. J. złożył wniosek o zawieszenie postępowania w związku z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez radcę prawnego A. S.. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego taki wniosek był niezasadny i nie został przez sąd uwzględniony.

Jedynym dowodem jaki skarżący załączył do akt sprawy była kopia pisma Prokuratury Okręgowej w Warszawie Wydział V Organizacyjny z dnia 10 lipca 2019r. skierowanego do Prokuratury Rejonowej w Piasecznie, które przekazuje właściwej do prowadzenia sprawy Prokuraturze Rejonowej w Piasecznie akta sprawy dotyczące podejrzenia popełnienia przestępstwa m. in. z art. 256§1 kodeksu karnego na szkodę Skarżącego. Z pisma nie wynika nawet, że sprawa dot. radcy prawnego A. S. (k. 33).

Dnia 1 sierpnia 2019 r. skarżący nadał listem poleconym zażalenia na postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. z dnia 25 lipca 2019 r. w sprawie o sygn. akt DO 51/19 o oddaleniu jego wniosku o zawieszenie postępowania.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy i wniósł o uchylenie kwestionowanego postanowienia. Do zażalenia skarżący ponownie załączył pismo Prokuratury Okręgowej w Warszawie Wydział V Organizacyjny z dnia 10 lipca 2019r. skierowane do Prokuratury Rejonowej w Piasecznie, które przekazuje właściwej do prowadzenia sprawy Prokuraturze Rejonowej w Piasecznie akta sprawy dotyczące podejrzenia popełnienia przestępstwa m.in. z art. 256§1 kodeksu karnego na szkodę Skarżącego (k 51).

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Ustalenia i wnioski Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego są prawidłowe. Zgodnie z art. 22 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, a w szczególności jeżeli nie można ująć oskarżonego albo nie może on brać udziału w postępowaniu z powodu choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby, postępowanie zawiesza się na czas trwania przeszkody.

Podane w w/w artykule powody zawieszenia postępowania mają charakter przeszkód natury faktycznej. Nie dają one podstaw do zawieszenia z powodu oczekiwania na prejudykat czy orzeczenie w innej sprawie karnej. Takie stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 17 kwietnia 2018 r. Sygn. akt 11 AKz 182/18.

Przyczyny zawieszenia wskazane w art. 22 § 1 k.p.k. dotyczą niemożności prowadzenia postępowania w sprawie. Za taką przeszkodę uniemożliwiającą bieg postępowania nie można uznać złożenia przez Skarżącego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa. Jak wskazano wyżej przyczyna winna mieć charakter natury faktycznej (choroba, oskarżony zbiegł, nie może uczestniczyć w sprawie z innych powodów).

Wobec powyższego, zdaniem sądu odwoławczego w przedstawionym stanie faktycznym brak podstaw do zawieszenia postępowania.